

Sygn. akt I ACa 287/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSA Tomasz Szabelski

Sędziowie SA Alicja Myszkowska

SO del. Jolanta Żałoba (spr.)

Protokolant stażysta Iga Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 28 sierpnia 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa **M. O.**

przeciwko **T. Ś.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 2 grudnia 2014 r. sygn. akt I C 1232/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od M. O. na rzecz T. Ś. kwotę 450 (czteryście pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sygn. akt I ACa 287/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 czerwca 2013 roku, skierowanym przeciwko T. Ś., powód – M. O. wniósł o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 2.579,31 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 20 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa adwokackiego według załączonego spisu kosztów.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pozwany naruszył przysługujące mu prawa autorskie do Mapy (...) Wydawnictwa (...), pochodzącej z programu (...) poprzez publikację jednego fragmentu w serwisie internetowym <http://www.kazokr.nocuj.pl/> (...).

W odpowiedzi na pozew T. Ś. wniósł o oddalenie powództwa oraz wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2014 r., wydanym w sprawie sygn. akt I C 1232/13, Sąd Okręgowy w Łodzi:

1. oddalił powództwo;

2. zasądził od M. O. na rzecz T. Ś. kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów procesu;

3. nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa Kwotę 1.657,07 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Rozstrzygnięcie to oparte zostało na następujących ustaleniach faktycznych i rozważaniach prawnych:

M. O. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą MAP 1.

W 1997 roku został opublikowany elektroniczny Atlas Polski, który został opracowany przez trzyosobowy zespół: autorem koncepcji kartograficznej był M. O., autorem projektu informatycznego - A. C. (1), a implementacji projektu informatycznego dokonał M. W..

W dniu 13 lutego 2006 roku M. O. (...) zawarł z A. C. (1) (...) umowę licencyjną wyłączną nr 5.13.3.2006 na udzielenie MAP 1 licencji wyłącznej na korzystanie z utworów – cyfrowej mapy Polski oraz wszelkich programów komputerowych zawierających tę mapę lub też jej elementy, a w szczególności do 26 programów komputerowych: Mapa Polski 3.0, Mapa Polski 3.1, Mapa Polski 4.0, Mapa Polski 6.0, Mapa Europy 1.2, Mapa Europy 2.0, Mapa Europy 6.0, Mapa Niemiec 1.0, Mapa Niemiec 6.0, Mapa Świata 1.2, Atlas Świata 2.0, P.-Wydanie 1, P. - Wydanie 2, Mapa Polski 98z Książką Telefoniczną – Wydanie 1, Mapa Polski 98 z Książką Telefoniczną – Wydanie 2, Mapa Polski 99, Mapa Europy 99, Atlas Świata 2000, Multimedialny Atlas Świata 2001, (...) Atlas+Mapa Polski - Wydanie 1, (...) Atlas+Mapa Polski -Wydanie 2, (...) Atlas+Mapa Europy, (...) Atlas+Mapa Polski+Mapa Europy, D-Atlas, Pl-Atlas, EU-Atlas. Licencja ta udzielona została m.in. na polu eksploatacji polegającym na zezwalaniu na wykonywanie praw zależnych poprzez udzielanie sublicencji osobom trzecim na polach eksploatacji określonych w umowie oraz na rozpowszechnianiu map w systemach teleinformatycznych, w tym w Internecie. Umowa zawarta została na okres dwóch lat począwszy od daty zawarcia umowy, a następnie aneksami nr (...) została przedłużana na kolejne okresy - ostatecznie na okres lat dwóch od dnia 13 lutego 2012 roku.

Zgodnie z cennikiem licencyjnym powoda, wykupienie u niego sublicencji w zakresie jednego fragmentu mapy na najkrótszy okres – jednego roku wynosi 699 złotych netto.

M. O. stwierdził, że na stronie internetowej <http://www.kazokr.nocuj.pl/> (...) umieszczona została mapa zawierająca jeden fragment mapy Polski. Pracownik powoda M. R. w dniu 9 czerwca 2010 roku dokonała zabezpieczenia zamieszczonej przez pozwanego na w/w stronie internetowej fragmentu mapy. Zabezpieczenia mapy dokonała poprzez wejście na adres w/w strony internetowej, zapisanie zamieszczonego na stronie internetowej fragmentu mapy, dokonanie kopii pulpitu z wyświetlonym plikiem zawierającym fragment mapy a następnie wydrukowanie kopii pulpitu. O zamieszczeniu przez pozwanego tejże mapy M. R. dowiedziała się od innego pracownika powoda M. S.. M. R. nie dokonywała żadnych zmian i modyfikacji w przedmiotowym zabezpieczeniu.

W piśmie z dnia 9 czerwca 2010 roku, doręczonym 21 czerwca 2010 roku, powód poinformował pozwanego o bezprawnym utrwaleniu i rozpowszechnieniu jednego fragmentu Mapy (...) Wydawnictwa (...) w serwisie internetowym w/w strony, do której to mapy posiada on wyłączne prawo do udzielania zezwoleń na jej rozpowszechnianie a takie działanie stanowi przestępstwo z art. 116 ustawy z dnia 4 lutego 1994 roku o prawie autorskim i prawach pokrewnych. M. O. wezwał T. Ś. do pilnego skontaktowania się celem uregulowania stanu prawnego.

Pismem z dnia 3 stycznia 2011 roku, doręczonym 8 stycznia 2011 roku, powód wezwał pozwanego do zapłaty na jego rzecz kwoty 2.579,31 zł w terminie 7 dni od daty otrzymania tegoż wezwania, nie później niż do 19 stycznia 2011 roku, wraz z ustawowymi odsetkami od daty otrzymania tegoż wezwania.

Fragmenty mapy występujące na stronie internetowej pozwanego są tożsame z mapą, przedstawioną przez powoda (Mapą z programu Mapa Polski 2001 Wydawnictwa (...)), w pełnym zakresie treści mapy zamieszczonej na stronie internetowej pozwanego, zastosowanej kolorystyki, rozmieszczenia szczegółów, opisów nazw miejscowości,

zastosowanego rodzaju i kroju czcionki oraz w zakresie wartości kartometrycznej (to jest identycznego usytuowania wszystkich szczegółów występujących na obu mapach).

Opierając się na tych ustaleniach faktycznych Sąd Okręgowy uznał jednak, że powództwo M. O. nie zasługuje na uwzględnienie, a z to z powodu braku po jego stronie legitymacji czynnej.

Wskazano, że powód wywodzi swoje roszczenie z Mapy Polski 2001 oraz umowy licencji wyłącznej z dnia 13 lutego 2006 roku. Tymczasem dokładna analiza tej umowy nie pozwalała przyjąć z całą pewnością, iż powód posiada do Mapy Polski 2001 wyłączną licencję na zezwalanie na wykonywanie praw zależnych poprzez udzielanie sublicencji osobom trzecim na polach eksploatacji określonych w umowie oraz na rozpowszechnianie map w systemach teleinformatycznych, w tym w Internecie. Jak wynika bowiem z treści umowy, w § 2 tej umowy nie została wymieniona ani (...), ani (...). Również z treści aneksu nr (...) z dnia 13 lutego 2008 roku, aneksu nr (...) z dnia 12 lutego 2010 roku, aneksu nr (...) z dnia 12 lutego 2012 roku nie wynika, aby licencja obejmowała te mapy.

Podkreślono, iż wątpliwości co do braku wyłącznej licencji powoda do Mapy Polski 2001 nie usuwa okoliczność, że w § 2 umowy postanowiono, iż jej przedmiotem są wszelkie programy komputerowe zawierające Mapę Polski lub jej fragmenty, a wymieniony katalog utworów ma charakter przykładowy. Wprawdzie umowa rzeczywiście zawiera przykładowo wymieniony katalog programów komputerowych (sformułowanie „w szczególności”), to jednakże strony zdecydowały się na oznaczenie różnych wersji Mapy Polski – 3.0., 3.1, 4.0, 6.0 oraz innych wydań. W konsekwencji, skoro zastosowano takie uszczegółowienie, to wątpliwym wydaje się być pominięcie Mapy Polski 2001. Sąd Okręgowy podkreślił, że to na powodzie - reprezentowanym przez profesjonalnego pełnomocnika - ciążył zgodnie z art. 6 k.c. obowiązek udowodnienia istotnej dla rozstrzygnięcia omawianej okoliczności, a przedstawione przez M. O. dowody okazały się niewystarczające. Sąd nie posiadał wiedzy specjalistycznej w zakresie programów komputerowych i posiłkował się w tym zakresie opinią biegłego z zakresu geodezji i kartografii, z której nie wynikało zaś, aby Mapa Polski 2001 stanowiła element składowy pakietów wymienionych w § 2 umowy.

Sąd Okręgowy wskazał dodatkowo, iż umowa licencyjna wyłączna wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności i nie może pozostawiać żadnych wątpliwości co do zakresu udzielonej licencji. Licencja może bowiem obejmować jedynie utwory wymienione explicite w umowie licencyjnej i tylko w zakresie wymienionych w umowie pól eksploatacji z jednoczesnym określeniem zakresu, miejsca i czasu korzystania przez uprawnionego z takiej licencji (art. 67 ust. 5 w zw. z art. 1 i art. 2 ustawy).

Uznając zatem, że M. O. nie przysługuje legitymacja czynna Sąd Okręgowy oddalił powództwo w całości, bez badania innych aspektów materialno-prawnych przedmiotowej sprawy.

Mając na uwadze brak legitymacji czynnej po stronie powoda sąd oddalił również wnioski dowodowe pozwanego, uznając je w takiej sytuacji za bezprzedmiotowe i prowadzące jedynie do przedłużenia postępowania.

O kosztach procesu między stronami sąd rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Natomiast o nieuiszczonych kosztach sądowych orzeczono w oparciu o przepis art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167, poz. 1398 ze zm.).

Apelację od powyższego wyroku wniósł powód M. O. zaskarżając wyrok w całości.

Zaskarżonemu wyrokowi powód zarzucił:

1. mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia poprzez błędne uznanie, iż program komputerowy Mapa Polski 2001, z którego pochodziła mapa rozpowszechniona przez pozwanego, nie jest objęty umową licencyjną wyłączną zawartą pomiędzy powodem a A. C. (1) prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą C.,
2. obrazę prawa procesowego mającą wpływ na treść orzeczenia, a to art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

a. dokonanie dowolnej oceny dowodu w postaci umowy licencyjnej wyłącznej zawartej pomiędzy powodem a A. C. (1), polegającej na sprzecznym z literalnym brzmieniem tejże umowy przyjęciu, iż umowa ta nie obejmuje cyfrowej Mapy Polski oraz wszelkich programów komputerowych zawierających tę mapę i jej fragmenty, a zatem również Mapę Polski 2001,

b. dokonanie oceny dowodu sprzecznej z literalnym brzmieniem dokumentu prywatnego w postaci oświadczenia A. C. (1) (k. 111) polegającej na przyjęciu, iż z oświadczenia tego nie wynika jednoznacznie, że Mapa Polski 2001 stanowiła element pakietu, o którym mowa w pkt 21 i 22 umowy licencyjnej wyłącznej zawartej pomiędzy powodem a A. C. (1).

Powołując się na te zarzuty powód wniósł o **uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Łodzi wraz z rozstrzygnięciem o kosztach instancji odwoławczej.**

Na podstawie art. 381 k.p.c. powód wniósł nadto o przeprowadzenie w postępowaniu odwoławczym dowodu z dokumentu w postaci pisma A. C. (1) z dnia 12 marca 2010r oraz wydruku z czasopisma naukowego – Polskiego Przeglądu Kartograficznego, na okoliczność ustalenia legitymacji czynnej powoda.

W uzasadnieniu apelacji powód wskazał, iż uszło uwagi Sądu I instancji, że umowa licencyjna wyłączna zawarta między nim a A. C. (1) w § 2 zawiera postanowienie, zgodnie z którym jej przedmiotem są wszelkie programy komputerowe zawierające Mapę Polski lub jej fragmenty, a wymieniony w tymże paragrafie katalog utworów ma charakter jedynie przykładowy. Niezależnie od tego Mapa Polski 2001 deluxe stanowi utwór wymieniony enumeratywnie pkt 21 i 22 umowy licencyjnej. A zatem zdaniem powoda jego legitymacja czynna na gruncie przedmiotowej sprawy nie może być skutecznie kwestionowana. Jakikolwiek wątpliwości w tym zakresie rozwiewa również literatura naukowa, a mianowicie Polski Przegląd Kartograficzny, z którego wynika, iż Mapa Polski 2001 stanowiła element powyższego pakietu.

W odpowiedzi na apelację powoda pozwany wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja powoda M. O. nie jest uzasadniona.

Sąd Okręgowy oddalił roszczenie powoda oparte na przepisach ustawy z dnia 4 lutego 1994r o prawie autorskim i prawach pokrewnych (t. j. Dz. U. nr 90 z 2006r poz. 631, ze zm. – zwanej dalej u.p.a.) odwołując się do braku legitymacji czynnej po stronie powoda do dochodzenia roszczenia objętego pozwem. Sąd Okręgowy przyjął bowiem, że M. O. nie udowodnił, aby posiadał licencję wyłączną do mapy pochodzącej z programu (...), której fragment umieszczony został w serwisie internetowym pozwanego <http://www.kazokr.nocuj.pl/> (...), innymi słowy, aby mapa ta była przedmiotem umowy licencji wyłącznej nr 5.13.3.2006 zawartej w dniu 13 lutego 2006r pomiędzy powodem a A. C. (1).

Kwestionując prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji co do braku legitymacji czynnej powód odwołał się do wskazanych wyżej zarzutów natury procesowej, które jego zdaniem miały istotny wpływ na treść tego rozstrzygnięcia.

Wszystkie zarzuty powoda uznać należało za chybione. Sąd Apelacyjny w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego w zakresie przyjętej przez niego podstawy oddalenia powództwa.

Wbrew zarzutom apelacji z treści złożonej do akt sprawy umowy licencji wyłącznej zawartej pomiędzy powodem a A. C. (1) nie wynika, aby umową tą objęte zostały również prawa autorskie do programu Mapa Polski 2001, z którego to programu pochodzi fragment mapy zamieszczony w serwisie internetowym pozwanego: <http://www.kazokr.nocuj.pl/> (...). Bez wątpliwości obowiązek udowodnienia tego faktu, czyli objęcia umową licencji wyłącznej również rzeczony fragment mapy, a co za tym idzie nabycia praw wynikających z licencji wyłącznej, obciążał powoda M. O.. Zasadnie Sąd

Okręgowy stwierdził, że powód obowiązkowi temu nie sprostął i nie wykazał, aby w zakresie spornego fragmentu mapy pochodzącej z programu Mapa Polski 2001 posiadał licencję wyłączną na zezwalanie wykonywania praw zależnych poprzez udzielanie sublicencji osobom trzecim na polach eksploatacji określonych w umowie oraz na rozpowszechnianie mapy w systemach teleinformatycznych, w tym w Internecie.

Podkreślić należy, na co zwracał uwagę Sąd I instancji, że umowa licencji wyłącznej wymaga zachowania formy pisemnej pod rygorem nieważności (art. 67ust. 5 u.p.a). Przedmiotem tej umowy zaś jest upoważnienie przez twórcę (innego uprawnionego) innej osoby do korzystania z utworu na wymienionych w umowie polach eksploatacji z określeniem zakresu, miejsca i czasu tego korzystania. Na podstawie umowy licencyjnej wyłącznej osoba trzecia nabywa zatem określone w umowie prawa do utworu. Utworem zaś u.p.a. określa każdy przejaw działalności twórczej o indywidualnym charakterze, ustalony w jakiegokolwiek postaci, niezależnie od wartości, przeznaczenia i sposobu wyrażenia, w szczególności przedmiotem prawa autorskiego są m.in. utwory wyrażone słowem, symbolami matematycznymi, znakami graficznymi (literackie, publicystyczne, naukowe, kartograficzne oraz programy komputerowe). Utworem takim może więc być również mapa, o ile spełnia określone ustawą wspomniane wyżej kryteria.

Skoro zatem przedmiotem umowy licencyjnej wyłącznej jest utwór w rozumieniu powyższym, umowa taka musi identyfikować ten utwór. Wskazanie utworu będącego przedmiotem umowy licencyjnej należy do essentialia negotii takiej umowy. Przedmiotu ochrony nie sposób domniemywać czy określać na podstawie jakiś dodatkowych dokumentów nie objętych umową licencji. Innymi słowy przedmiot ochrony musi być w umowie zindywidualizowany.

Tymczasem umowa licencji wyłącznej, na którą powołuje się powód i z której wywodzi swoje prawa wyłączne do programu cyfrowa Mapa Polski 2001, nie wskazuje, aby program ten objęty był tą umową. W paragrafie 2 umowy najpierw wskazano ogólnie, że C. będący zbywcą prawa „posiada pełne autorskie prawa majątkowe do cyfrowej mapy Polski oraz wszelkich programów komputerowych zawierających tę mapę lub też jej fragmenty”, w dalszej zaś części dokonano wyszczególnienia szeregu programów komputerowych, do których twórca posiada prawa autorskie (26 programów). Bez wątplenia wśród tych programów nie jest wymieniony program (...), z naruszenia którego powód wywodzi swoje roszczenie. Wbrew twierdzeniom apelacji z treści umowy nie wynika, aby program ten stanowił element pakietu, o którym mowa w punktach 21 i 22 § 2 umowy licencji wyłącznej. Zgodnie z brzmieniem tych punktów przedmiotem programów komputerowych są: AutoAtlas+Mapa Polski Wydanie 1 i AutoAtlas+Mapa Europy. Dla uzasadnienia swojej tezy, iż rzeczony program komputerowy (Mapa Polski 2001) objęty jest tymi pakietami apelujący odwołuje się przy tym do dokumentu prywatnego w postaci oświadczenia A. C. (1), którego na pewno nie ma na powoływanej w apelacji karcie 111. Karta 111 akt sprawy stanowi bowiem potwierdzenie odbioru wezwania przez świadka. Wskazać należy, iż w toku postępowania w pierwszej instancji powód nie przedłożył żadnego dokumentu prywatnego zawierającego oświadczenie A. C. (1), z którego wynikałoby, że Mapa Polski 2001 stanowiła element pakietu, o którym mowa w pkt pkt 21 i 22 umowy licencyjnej wyłącznej zawartej pomiędzy powodem a A. C. (1). Stąd też zarzut apelacji, że Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów sprzecznej z literalnym brzmieniem takiego dokumentu jest całkowicie bezpodstawny. Sąd Okręgowy nie zajmował się w ogóle oceną takiego dokumentu, gdyż zwyczajnie nie dysponował takim dokumentem.

Wydaje się natomiast, że powód załączył ten dokument – pismo A. C. (1) z dnia 12 marca 2010r – do złożonej apelacji i wniósł i przeprowadzenie dowodu z tego dokumentu przed Sądem Apelacyjnym, jak również dowodu z wydruku z czasopisma naukowego – Polskiego Przeglądu Kartograficznego. Dowody te – zdaniem apelującego – mają świadczyć o istnieniu po jego stronie legitymacji procesowej biernej, innymi słowy nabyciu prawa wyłącznego do utworu w postaci Mapy Polski 2001 w polach eksploatacji określonych umową licencji wyłącznej zawartej z A. C. (1).

Sądowi Apelacyjnemu z urzędu wiadomo, iż powód prowadzi wiele postępowań przed sądem dochodząc roszczeń wypływających z umowy licencyjnej zawartej z A. C. (1), dlatego – zwłaszcza wobec reprezentowania powoda przez profesjonalnego pełnomocnika – można mu przypisać powinność w zakresie składania wniosków dowodowych dla wykazania praw do dochodzenia tych roszczeń. Wymóg ten spoczywał na powodzie również w postępowaniu prowadzonym w niniejszej sprawie. Tymczasem powód poza złożeniem umowy licencji wyłącznej nie przedstawił

żadnych innych dowodów, z których wynikałoby jego prawo do utworu w postaci (...). (...) dowodowa powoda w tym zakresie wskazywana dopiero w apelacji jest inicjatywą spóźnioną. Wskazać należy, iż pismo pochodzące od A. C. (2), na które powoduje się skarżący w apelacji, pochodzi z 2010 roku. Pismo to powód mógł więc złożyć do pozwu, podobnie jak wydruk z rocznika Polskiego Przeglądu Kartograficznego. Próba dowodzenia tego w apelacji jest już spóźniona i tych przyczyn dowody te zostały pominięte na podstawie art. 381 k.p.c.

Niezależnie od powyższego Sąd Apelacyjny stoi na stanowisku, że te dokumenty prywatne nie mogą stanowić podstawy do ustaleń w zakresie przedmiotu umowy licencyjnej wyłącznej. Jak już bowiem wskazano, umowa licencyjna wyłączna pod rygorem nieważności musi przybrać formę pisemną i musi określać przedmiot tej umowy w sposób nie budzący wątpliwości. Oba powoływane przez powoda dokumenty na pewno zaś nie stanowiły umowy licencji, ani nie były załącznikami do takiej umowy.

Sąd Apelacyjny w pełni podziela pogląd Sądu I instancji, że ten fragment umowy licencyjnej wyłącznej, który stanowi, że jej przedmiotem są wszelkie programy komputerowe zawierające mapę Polski, z uwagi na swój bardzo ogólny charakter nie daje podstaw do przyjęcia, że przedmiotem umowy jest również Mapa Polski 2001. Jak słusznie zauważył Sąd Okręgowy, umowa licencji wyłącznej nie może pozostawiać wątpliwości co do zakresu udzielonej licencji. Tymczasem takie bardzo ogólne sformułowanie zawarte w tej umowie w ogóle nie pozwala określić zakresu, na jaki udzielona została powodowi ochrona w postaci licencji wyłącznej. Identyfikacji poddają się jedynie te utwory, które zostały enumeratywnie wyliczone w umowie jako przykładowe programy komputerowe.

W tej sytuacji zarzuty powoda dotyczące błędów w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia oraz naruszenia przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodu w postaci umowy licencyjnej wyłącznej - uznać należało za całkowicie chybione.

Sąd Apelacyjny w pełni podzielił zarówno ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego, przyjmuje je za własne, jak i ocenę prawną dokonaną przez tenże sąd. To skarżący – z powodów wskazanych wyżej – dokonuje całkowicie nieuprawnionej oceny dowodu w postaci powoływanej umowy licencyjnej wyłącznej wywodząc z niej dla siebie prawa, które wprost z niej nie wynikają.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda M. O. jako bezzasadną na podstawie art. 385 k.p.c.

o kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono w oparciu o przepisy art. 108 § 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c.